

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2022. gada 22. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – 38. panta 3. punkta otrais teikums – Datu aizsardzības speciālists – Aizliegums datu pārzinim vai apstrādātājam atbrīvot no amata datu aizsardzības speciālistu vai piemērot viņam sankcijas par viņa uzdevumu veikšanu – Juridiskais pamats – LESD 16. pants – Funkcionālās neatkarības prasība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir aizliegts atlaist no darba datu aizsardzības speciālistu bez svarīga iemesla

Lietā C-534/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa, Vācija) iesniedza ar 2020. gada 30. jūlija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 21. oktobrī, tiesvedībā

Leistriz AG

pret

LH,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši I. Ziemele (referente) un P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*],

ģenerālvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: D. Dīterts [*D. Dittert*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 18. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Leistriz AG* vārdā – *O. Seeling* un *C. Wencker, Rechtsanwälte*,
- *LH* vārdā – *S. Lohneis, Rechtsanwalt*,
- Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *S. K. Costanzo*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Rumānijas valdības vārdā – *E. Gane*, pārstāve,
  - Eiropas Parlamenta vārdā – *O. Hrstková Šolcová*, *P. López-Carceller* un *B. Schäfer*, pārstāves,
  - Eiropas Savienības Padomes vārdā – *T. Haas* un *K. Plešniak*, pārstāvji,
  - Eiropas Komisijas vārdā – *K. Herrmann*, *H. Kranenborg* un *D. Nardi*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 27. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; labojums – OV 2018, L 127, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “VDAR”) 38. panta 3. punkta otrā teikuma interpretāciju un spēkā esamību.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Leistritz AG* un šajā uzņēmumā datu aizsardzības speciālista pienākumus pildījušo LH par viņas darba līguma izbeigšanu, kas pamatota ar šā uzņēmuma dienestu reorganizāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 VDAR 10. un 97. apsvērumā ir teikts:

“(10) Lai nodrošinātu konsekventu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām un novērstu šķēršļus personu datu aprītei Savienībā, fiziskas personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādam. Visā Savienībā būtu jānodrošina noteikumu par fiziskas personas pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi vienveidīga piemērošana. [..]

[..]

(97) [..] Datu aizsardzības speciālistiem neatkarīgi no tā, vai pārzinis ir to darba devējs, būtu jāspēj neatkarīgi pildīt savus pienākumus un uzdevumus.”
- 4 VDAR 37. pants “Datu aizsardzības speciālista iecelšana” ir formulēts šādi:

“1. Pārzinis un apstrādātājs ieceļ datu aizsardzības speciālistu katrā gadījumā, kad:

  - a) apstrādi veic publiska iestāde vai struktūra, izņemot tiesas, tām pildot savus uzdevumus;

- b) pārziņa vai apstrādātāja pamatdarbība sastāv no apstrādes darbībām, kurām to būtības, apmēra un/vai nolūku dēļ nepieciešama regulāra un sistemātiska datu subjektu novērošana plašā mērogā; vai
- c) pārziņa vai apstrādātāja pamatdarbības ietver īpašo kategoriju datu saskaņā ar 9. pantu vai 10. pantā minēto personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi plašā mērogā.

[..]

6. Datu aizsardzības speciālists var būt pārziņa vai apstrādātāja darbinieks, vai viņš var veikt uzdevumus, pamatojoties uz pakalpojumu līgumu.

[..]”

- 5 VDAR 38. panta “Datu aizsardzības speciālista statuss” 3. un 5. punktā ir noteikts:

“3. Pārzinis un apstrādātājs nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists nesaņem nekādus norādījumus attiecībā uz minēto uzdevumu veikšanu. Pārzinis vai apstrādātājs viņu neatlaiž vai viņam nepiemēro sankcijas par viņa uzdevumu veikšanu. Datu aizsardzības speciālists ir tieši atbildīgs pārziņa vai apstrādātāja augstākās vadības priekšā.

[..]

5. Datu aizsardzības speciālistam ir saistoša slepenības vai konfidencialitātes ievērošana saistībā ar viņa uzdevumu pildīšanu, kā paredzēts Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos.”

- 6 VDAR 39. panta “Datu aizsardzības speciālista uzdevumi” 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“Datu aizsardzības speciālistam ir vismaz šādi uzdevumi:

[..]

- b) uzraudzīt, vai tiek ievērota šī regula, citi Savienības vai dalībvalstu noteikumi par datu aizsardzību un pārziņa vai apstrādātāja politika saistībā ar personas datu aizsardzību, tostarp pienākumu sadali, apstrādes darbībās iesaistīto darbinieku informēšanu un apmācību, un ar to saistītajām revīzijām;

[..].”

Vācijas tiesības

- 7 1990. gada 20. decembra *Bundesdatenschutzgesetz* (Federālais datu aizsardzības likums (*BGBL*. 1990 I, 2954. lpp.), redakcijā, kas bija spēkā no 2018. gada 25. maija līdz 2019. gada 25. novembrim (*BGBL*. 2017 I, 2097. lpp.) (turpmāk tekstā – “*BDSG*”), 6. panta “Statuss” 4. punktā ir noteikts:

“Datu aizsardzības speciālista atbrīvošana no amata ir pieļaujama tikai tad, ja pēc analogijas tiek piemērots *Bürgerliches Gesetzbuch* [(Civilkodekss), redakcijā, kas publicēta 2002. gada 2. janvārī (*BGBL*. 2002 I, 42. lpp.; labojumi – *BGBL*. 2002 I, 2909. lpp., un *BGBL*. 2003 I, 738. lpp.),] 626. pants. Darba tiesisko attiecību uzteikums nav pieļaujams, izņemot gadījumus, kad ir konstatēti fakti, kas

pamato publiskās struktūras tiesības tās uzteikt svarīga iemesla dēļ, bez uzteikuma termiņa. Darba tiesiskās attiecības uzteikt viena gada laikā pēc datu aizsardzības speciālista amata pienākumu pildīšanas beigām ir prettiesiski, izņemot gadījumus, kad publiskai struktūrai ir tiesības tās uzteikt svarīga iemesla dēļ, bez uzteikuma termiņa.”

- 8 *BDSG* 38. pantā “Nevalstisko struktūru datu aizsardzības speciālisti” ir paredzēts:

“(1) Papildus [VDAR] 37. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajam datu pārzinis un apstrādātājs ieceļ datu aizsardzības speciālistu, ja tie personas datu automatizētā apstrādē parasti pastāvīgi nodarbina vismaz desmit personas. [..]

(2) Piemēro 6. panta 4. punktu, 5. punkta otro teikumu un 6. punktu, taču 6. panta 4. punkts ir piemērojams tikai tad, ja datu aizsardzības speciālista iecelšana ir obligāta.”

- 9 Civilkodeksa, redakcijā, kas publicēta 2002. gada 2. janvārī (turpmāk tekstā – “Civilkodekss”), 134. pants “Likumā noteikts aizliegums” ir formulēts šādi:

“Tiesisks darījums, kas ir pretrunā likumā noteiktam aizliegumam, nav spēkā, ja vien likumā nav noteikts citādi.”

- 10 Civilkodeksa 626. pantā “Uzteikums bez uzteikuma termiņa svarīga iemesla dēļ” ir noteikts:

“(1) Jebkura puse var uzteikt darba tiesiskās attiecības svarīga iemesla dēļ, neievērojot uzteikuma termiņu, ja ir konstatēti fakti, kuru dēļ, ņemot vērā visus konkrētajā gadījumā pastāvošos apstākļus un izsverot abu pušu intereses, nevar prasīt, lai darba tiesiskās attiecības tiktu turpinātas līdz uzteikuma termiņa beigām vai līgumā noteiktajām darba tiesisko attiecību termiņa beigām.

(2) Uzteikšana var notikt tikai divu nedēļu laikā. Šo termiņu sāk skaitīt no brīža, kad pusei, kurai ir uzteikuma tiesības, ir kļuvuši zināmi uzteikumu pamatojošie fakti. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 11 *Leistritz* ir privāttiesiska sabiedrība, kurai saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem ir pienākums iecelt datu aizsardzības speciālistu. Kopš 2018. gada 15. janvāra LH šajā uzņēmumā pildīja “juridiskā dienesta vadītājas” amata pienākumus un kopš 2018. gada 1. februāra – datu aizsardzības speciālistes amata pienākumus.
- 12 Ar 2018. gada 13. jūlija vēstuli *Leistritz*, ievērojot uzteikuma termiņu, atlaida LH no darba no 2018. gada 15. augusta, pamatojoties uz šā uzņēmuma restrukturizācijas pasākumu, kurā iekšējie juridisko konsultāciju un datu aizsardzības pakalpojumi tika nodoti ārpakalpojumam.
- 13 Zemāko instanču tiesas, kurās LH apstrīdēja viņas atlaišanas no darba spēkā esamību, šo atlaišanu no darba atzina par spēkā neesošu tāpēc, ka atbilstoši *BDSG* 38. panta 2. punktam kopsakarā ar 6. panta 4. punkta otro teikumu LH kā datu aizsardzības speciālistes statusā esošu darbinieci atlaist no darba bez uzteikuma termiņa varēja vienīgi svarīga iemesla dēļ. Taču *Leistritz* aprakstītais restrukturizācijas pasākums nav uzskatāms par šādu iemeslu.
- 14 *Leistritz* revīzijas sūdzību izskatošā iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar Vācijas tiesībām LH atlaišana no darba nav spēkā, pamatojoties uz šīm normām un Civilkodeksa 134. pantu. Tomēr tā norāda, ka *BDSG* 38. panta 2. punkta un 6. panta 4. punkta otrā teikuma piemērojamība atkarīga

no tā, vai Savienības tiesības, konkrēti – VDAR 38. panta 3. punkta otrais teikums, atļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā datu aizsardzības speciālista atļaišanai no darba ir izvirzīti stingrāki nosacījumi nekā Savienības tiesībās paredzētie. Ja tas tā nebūtu, iesniedzējtiesai revīzijas sūdzība būtu jāapmierina.

- 15 Iesniedzējtiesa paskaidro, ka tās šaubas rodas tostarp tāpēc, ka valsts juridiskās literatūras autoriem šajā jautājumā nav vienprātības. Vairākuma viedoklis esot – *BDSG* 38. panta 2. punktā kopsakarā ar 6. panta 4. punkta otro teikumu paredzētā īpašā aizsardzība pret atļaišanu no darba izriet no darba tiesību materiāltiesiskā regulējuma, attiecībā uz kuru Savienībai nav likumdošanas kompetences, tāpēc minētās tiesību normas neesot pretrunā VDAR 38. panta 3. punkta otrajam teikumam. Savukārt mazākuma viedokļa pārstāvji uzskata, ka šīs aizsardzības sasaistīšana ar datu aizsardzības speciālista amata pienākumiem esot pretrunā Savienības tiesībām un radot ekonomisku spiedienu, lai datu aizsardzības speciālists, kas reiz iecelts amatā, paliktu tajā ilgstoši.
- 16 Šādos apstākļos *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [VDAR] 38. panta 3. punkta otrais teikums ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tādas valsts tiesību normas kā šajā gadījumā [*BDSG*] 38. panta 1. un 2. punkts apvienojumā ar 6. panta 4. punkta otro teikumu, kas noteic, ka darba tiesisko attiecību uzteikums, ko uzteikuma termiņā datu aizsardzības speciālistam izsaka datu pārzinis kā darba devējs, ir prettiesisks neatkarīgi no tā, vai tas tiek izteikts saistībā ar viņa uzdevumu veikšanu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

vai šādas valsts tiesību normas ir pretrunā VDAR 38. panta 3. punkta otrajam teikumam arī tad, ja datu aizsardzības speciālista iecelšana ir obligāta nevis saskaņā ar VDAR 37. panta 1. punktu, bet gan tikai saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

vai VDAR 38. panta 3. punkta otrajam teikumam ir pietiekams juridiskais pamats, it īpaši, ciktāl tas attiecas uz datu aizsardzības speciālistiem, kuri ir darba tiesiskajās attiecībās ar pārzini?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 17 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 38. panta 3. punkta otrais teikums ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka datu pārzina vai apstrādātāja nodarbināto datu aizsardzības speciālistu no darba drīkst atlaist tikai svarīga iemesla dēļ pat tad, ja atļaišana no darba nav saistīta ar šā speciālista uzdevumu izpildi.
- 18 Pastāvīgās judikatūras atziņa ir – interpretējot Savienības tiesību normu, jāņem vērā ne tikai tās formulējumā lietoto vārdu ierastā nozīme ikdienas valodā, bet arī konteksts un tā tiesiskā regulējuma mērķi, kurā šī norma ir ietverta (spriedums, 2022. gada 22. februāris, *Stichting Rookpreventie Jeugd* u.c., C-160/20, EU:C:2022:101, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 19 Pirmām kārtām, par attiecīgās normas formulējumu jāatgādina, ka VDAR 38. panta 3. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka “pārzinis vai apstrādātājs [datu aizsardzības speciālistu] neatlaiž vai viņam nepiemēro sankcijas par viņa uzdevumu veikšanu”.
- 20 Vispirms jānorāda, ka šajā 38. panta 3. punkta otrajā teikumā rodamo vārdkopu, proti, “neatlaiž”, “nepiemēro sankcijas” un “par viņa uzdevumu veikšanu”, nozīme pašā VDAR nav skaidrota.
- 21 Tomēr, pirmkārt, kā secinājumu 24. un 26. punktā būtībā norāda arī ģenerālvokāts, atbilstoši šo formulējumu nozīmei ikdienas valodā aizliegums datu pārzinim vai apstrādātājam atbrīvot datu aizsardzības speciālistu no amata vai piemērot viņam sankcijas nozīmē, ka šim speciālistam jābūt aizsargātam pret jebkuru lēmumu, ar ko tiek izbeigta viņa amata pienākumu izpilde, viņam radītas neizdevīgas sekas vai kas būtu sods.
- 22 Par šādu lēmumu var uzskatīt darba devēja veikta datu aizsardzības speciālista atlaišanu no darba, ar kuru tiek izbeigtas darba tiesiskās attiecības starp šo speciālistu un darba devēju un līdz ar to arī datu speciālista amata pienākumu pildīšana attiecīgajā uzņēmumā.
- 23 Otrkārt, jākonstatē, ka VDAR 38. panta 3. punkta otrais teikums ir vienlīdz piemērojams datu aizsardzības speciālistam gan tad, ja viņš ir datu pārziņa vai apstrādātāja darbinieks, gan tad, ja viņš savus uzdevumus veic, pamatojoties uz pakalpojumu līgumu, kas ar šo pārzini vai apstrādātāju noslēgts saskaņā ar VDAR 37. panta 6. punktu.
- 24 No tā izriet, ka VDAR 38. panta 3. punkta otrais teikums ir piemērojams attiecībām starp datu aizsardzības speciālistu un datu pārzini vai apstrādātāju neatkarīgi no tā, kāda veida darba tiesiskās attiecības šo speciālistu ar tiem vieno.
- 25 Treškārt, jānorāda, ka šī tiesību norma noteic ierobežojumu, kas izpaužas – kā secinājumu 29. punktā būtībā norāda ģenerālvokāts – aizliegumā atlaist datu aizsardzības speciālistu no darba tāda iemesla dēļ, kas saistīts ar to, kā viņš veic savus uzdevumus, kuros saskaņā ar VDAR 39. panta 1. punkta b) apakšpunktu ietilpst uzraudzīt, vai tiek ievērotas Savienības vai dalībvalstu tiesību normas par datu aizsardzību, kā arī pārziņa vai apstrādātāja politika personas datu aizsardzības jomā.
- 26 Otrām kārtām, par VDAR 38. panta 3. punkta otrā teikuma mērķi jāuzsver, pirmkārt, ka šīs regulas 97. apsvērumā ir teikts – datu aizsardzības speciālistiem neatkarīgi no tā, vai pārzinis ir to darba devējs, būtu jāspēj neatkarīgi pildīt savus pienākumus un uzdevumus. Šādai neatkarībai ir viņiem noteikti jāļauj veikt savus uzdevumus atbilstoši VDAR mērķim, kas – kā izriet no tās 10. apsvēruma – tostarp ir nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām Savienībā un tālab nodrošināt, ka noteikumi par fiziskas personas pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi tiek vienveidīgi piemēroti visā Savienībā (spriedums, 2020. gada 6. oktobris, *La Quadrature du Net* u.c., C-511/18, C-512/18 un C-520/18, EU:C:2020:791, 207. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 27 Otrkārt, no VDAR 38. panta 3. punkta otrā teikuma izrietošais mērķis garantēt datu aizsardzības speciālista funkcionālo neatkarību ir atvedināms arī no 38. panta 3. punkta pirmā un trešā teikuma, kur ir noteikts, ka datu aizsardzības speciālists nesāņem nekādus norādījumus par savu uzdevumu veikšanu un ir tieši atbildīgs pārziņa vai apstrādātāja augstākās vadības priekšā, kā arī no 38. panta 5. punkta, kurā paredzēts, ka saistībā ar minēto uzdevumu pildīšanu šim speciālistam jāievēro profesionālais noslēpums un konfidencialitāte.

- 28 Tādējādi jāuzskata, ka VDAR 38. panta 3. punkta otrā teikuma mērķis – aizsargājot datu aizsardzības speciālistu pret jebkuru lēmumu, ar ko tiktu izbeigta viņa amata pienākumu izpilde, viņam tiktu radītas neizdevīgas sekas vai kas būtu sods, ja šāds lēmums būtu saistībā ar viņa uzdevumu veikšanu, – ir būtībā saglabāt datu aizsardzības speciālista funkcionālo neatkarību un šādi nodrošināt VDAR normu iedarbīgumu. Šīs tiesību normas mērķis turpretim nav vispārīgi reglamentēt datu pārziņa vai apstrādātāja darba tiesiskās attiecības ar saviem darbiniekiem, kuras tā var skart tikai netieši, ciktāl tas būtu absolūti nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
- 29 Trešām kārtām, apstiprinājums šīs interpretācijas pareizībai rodams arī šīs tiesību normas kontekstā, konkrēti – juridiskajā pamatā, uz kuru balstoties Savienības likumdevējs ir pieņēmis VDAR.
- 30 Proti, no VDAR preambulas izriet, ka šī regula ir pieņemta, pamatojoties uz LESD 16. pantu, kura 2. punktā tostarp paredzēts, ka Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz gan noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz Savienības iestāžu un struktūru veikto personas datu apstrādi, kā arī personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis saistībā ar Savienības tiesību aktu darbības jomu, gan noteikumus par šādu datu brīvu apriti.
- 31 Savukārt – atskaitot datu aizsardzības speciālista īpašo aizsardzību, kas paredzēta VDAR 38. panta 3. punkta otrajā teikumā, – noteikumi par aizsardzību pret datu pārziņa vai apstrādātāja nodarbināta datu aizsardzības speciālista atlaišanu no darba tiek pieņemti nevis tālab, lai nodrošinātu fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi vai šo datu brīvu apriti, bet gan saistībā ar sociālo politiku.
- 32 Šajā ziņā saskaņā ar LESD 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu Savienībai un dalībvalstīm sociālās politikas jomā LESD noteiktajos aspektos ir dalīta kompetence LESD 2. panta 2. punkta izpratnē. Turklāt, kā precizēts LESD 153. panta 1. punkta d) apakšpunktā, Savienība atbalsta un papildina dalībvalstu darbību darba ņēmēju aizsardzībā darba līgumu izbeigšanas gadījumos (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 19. novembris, *TSN un AKT, C-609/17 un C-610/17, EU:C:2019:981, 47. punkts*).
- 33 Tomēr, kā izriet no LESD 153. panta 2. punkta b) apakšpunkta, Parlaments un Padome var ar direktīvām noteikt šajā ziņā minimālās prasības, kas saskaņā ar Tiesas judikatūru – ievērojot LESD 153. panta 4. punktu – neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus, kas ir saderīgi ar Līgumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. novembris, *TSN un AKT, C-609/17 un C-610/17, EU:C:2019:981, 48. punkts*).
- 34 No tā izriet – kā secinājumu 44. punktā būtībā norāda ģenerālvokāts –, ka katra dalībvalsts, īstenojot savu kompetenci, var brīvi paredzēt īpašus noteikumus, kas datu aizsardzības speciālistu vēl vairāk aizsargā atlaišanas gadījumā, ja vien šie noteikumi ir saderīgi ar Savienības tiesībām, konkrēti – ar VDAR normām, tostarp tās 38. panta 3. punkta otro teikumu.
- 35 Konkrēti – kā secinājumu 50. un 51. punktā norāda ģenerālvokāts – šāda stingrāka aizsardzība nedrīkst apdraudēt VDAR mērķu sasniegšanu. Taču tas notiktu, ja šī aizsardzība liegtu datu pārzinim vai apstrādātājam vispār no darba atlaist datu aizsardzības speciālistu, kuram vairs nebūtu viņa uzdevumu veikšanai vajadzīgo profesionālo prasmju vai kurš šos uzdevumus nepildītu atbilstoši tam, kā noteikts VDAR.

- 36 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir atbildams, ka VDAR 38. panta 3. punkta otrais teikums ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka datu pārziņa vai apstrādātāja nodarbināto datu aizsardzības speciālistu no darba drīkst atlaist tikai svarīga iemesla dēļ pat tad, ja atlaišana no darba nav saistīta ar šā speciālista uzdevumu veikšanu, ja vien šāds tiesiskais regulējums neapdraud VDAR mērķu sasniegšanu.

Par otro un trešo jautājumu

- 37 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 38 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 38. panta 3. punkta otrais teikums ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka datu pārziņa vai apstrādātāja nodarbināto datu aizsardzības speciālistu no darba drīkst atlaist tikai svarīga iemesla dēļ pat tad, ja atlaišana no darba nav saistīta ar šā speciālista uzdevumu veikšanu, ja vien šāds tiesiskais regulējums neapdraud šīs regulas mērķu sasniegšanu.

[Paraksti]